

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Cob/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312202432
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1312202432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zast.: JUDr. Oliver Baláž, advokát, Zámocká 10, 811 01 Bratislava, proti odporcovi U. B. - U., R. X, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, o zaplatenie 810,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti druhému a tretiemu výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 26 Cb/24/2012 - 135 zo dňa 03.02.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 26 Cb/24/2012 - 135 zo dňa 03.02.2014 v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 478,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 21.01.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

Rozhodol tiež o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 8,75 eur a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 24,92 eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 810,23 eur s príslušenstvom, titulom nárokov zo zmlúv o pripojení.

Navrhovateľ s odporcom uzatvoril:

1) Zmluvu o pripojení č. XXXXXX zo dňa 23.02.1998, na základe ktorej bola poskytnutá a aktivovaná SIM karta s prideleným tel. číslom XXXX XXX XXX a Dodatok zo dňa 26.06.2008 k tejto Zmluve, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý zľavnený mobilný telefón (za 990,- Sk) zn. NOKIA 5310. Dodatkom zo dňa 26.06.2008 sa odporca okrem iného zaviazal zotrvať 28 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a počas tejto doby riadne a včas plniť svoje zmluvné povinnosti. Úrok z omeškania bol dojednaný vo Všeobecných podmienkach čl. 12, s odkazom na platnú právnu úpravu. Pre prípad porušenia zmluvných podmienok bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 10.000,- Sk (331,94 eur).

2) Zmluvu o pripojení - služba Rýchly internet č. XXXXXXXX zo dňa 08.10.2008, na základe ktorej bolo odporcovi poskytnuté koncové zariadenie (za 0,03 eur) zn. HUAWEI E220. Odporca okrem iného sa zaviazal zotrvať 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a počas tejto doby riadne a včas plniť svoje zmluvné povinnosti. Úrok z omeškania bol dojednaný vo Všeobecných podmienkach čl. 12, s odkazom na platnú právnu úpravu. Pre prípad porušenia zmluvných podmienok bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,86 eur.

Poskytnuté služby navrhovateľ vyúčtoval odporcovi jednotlivými mesačnými faktúrami, ktoré odporca napriek upomienkam a pokusom o zmier v plnej výške neuhradil. Navrhovateľ vykonával fakturáciu spoločne k Zmluvám č. XXXXXX a č. XXXXXX.

Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 23.02.1998 Zmluvu o pripojení č. 104301 v spojení s Dodatkom zo dňa 26.06.2008 ako fyzická osoba - nepodnikateľ a dňa 08.10.2008 Zmluvu o pripojení služba Rýchly internet č. XXXXXX ako fyzická osoba - podnikateľ, podnikajúci pod obchodným menom U. B. - U..

Nakoľko bolo preukázané, že odporca porušil svoju povinnosť uhradiť po uzatvorení zmlúv o pripojení riadne a včas faktúry vystavené navrhovateľom, návrh vo veci samej bol v tejto časti v čase jeho podania dôvodný.

O úroku z omeškania súd rozhodol v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom výšku úrokov priznal v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. zák. odo dňa 21.01.2010, čo je deň nasledujúci po dni splatnosti ostatnej faktúry. Základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania odporcu bola 1 %.

Navrhovateľ si podaným návrhom súčasne uplatnil v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti, zaplatiť zmluvné pokuty, spolu vo výške 580,89 eur.

Navrhovateľ s odporcom uzavreli Zmluvu o pripojení - služba Rýchly internet č. XXXXXX, pričom odporca ju uzavrel ako fyzická osoba - podnikateľ, podnikajúci pod obchodným menom U. B. - U.. Pre prípad porušenia zmluvných podmienok bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,86 eur. V danom prípade medzi účastníkmi konania vznikol záväzkovo - obchodný vzťah, ktorý súd posúdil v súlade s ustanovením § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka ako inominátnu zmluvu.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí ďalej citoval ustanovenia § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd mal z listinných dokladov, zmlúv o pripojení a Všeobecných obchodných podmienok preukázanú dohodu o výške zmluvnej pokuty v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka v čiastke 248,86 eur. O priznaní úroku z omeškania súd rozhodol podľa § 369 Obchodného zákonníka.

V tejto časti preto súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, t. j. rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 478,29 eur spolu s úrokom z omeškania tak, ako je špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom predmetná suma predstavuje mesačné poplatky za nehlasové služby, oneskorené platby, iné poplatky a služby, ako aj zmluvnú pokutu k Zmluve o pripojení č. 3018942.

Navrhovateľ s odporcom uzavreli dňa 23.02.1998 Zmluvu o pripojení č. XXXXXX v spojení s Dodatkom zo dňa 26.06.2008, ktorú odporca uzatvoril ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Pre prípad porušenia zmluvných podmienok bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. Podľa záveru súdu prvého stupňa v danom prípade medzi účastníkmi konania vznikol občianskoprávny záväzok, ktorý súd posúdil v súlade s ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľskú zmluvu.

Prvostupňový súd preto poukázal na znenie ustanovenia § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1 a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

Konajúci súd mal za to, že zmluva o pripojení je štandardnou spotrebiteľskou zmluvou, tým sa pri posudzovaní dôvodnosti nároku navrhovateľa v predmetnom konaní otvoril priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok a možnosť naplniť cieľ čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné zmluvné podmienky nezaväzovali“. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať tzv. neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky.

Navrhovateľ ako dodávateľ ponúka spotrebiteľom svoje služby prostredníctvom štandardných formulárových zmlúv, ktoré sú vopred pripravené, pričom spotrebiteľ ich obsah a zmluvné podmienky nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Takouto zmluvnou podmienkou je aj dojednanie o zmluvnej pokute v dodatkoch k zmluvám.

Zmluvná pokuta tak nemá charakter individuálneho dojednania, pretože žalobca ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom zmluvnú pokutu osobitne nevyjednáva, pretože je dojednaná za rovnakých podmienok so všetkými účastníkmi uzavretých zmlúv.

Je tiež potrebné uviesť, že pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy by nemal byť prísnejšie sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník, konkrétne spotrebiteľ, pretože z predmetných zmlúv a dodatkov je zrejmé, že nesplnenie povinnosti dodávateľom nie je zabezpečené inštitútom zmluvnej pokuty.

Keďže z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť (zaplatiť 331,94 eur), návrh v tejto časti zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd úspech účastníkov v konaní vypočítal tak, že preskúmal percentuálny úspech navrhovateľa a odporcu. V konaní mal 59,02 % úspech navrhovateľ a 40,98 % úspech odporca. Pomer úspechu v konaní zistil tak, že od percentuálneho úspechu úspešnejšieho účastníka, v tomto prípade navrhovateľa, odpočítal úspech menej úspešného účastníka, v tomto prípade odporcu a zistil, že navrhovateľov pomer úspechu bol 18,04 %. O trovách prvostupňového konania preto Okresný súd Bratislava III rozhodol tak, ako je uvedené v treťom výroku jeho rozsudku zo dňa 03.02.2014.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti výrokov dva a tri podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ podľa ustanovenia § 201 a nasl. O. s. p..

Navrhovateľ má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že služby poskytované na základe Dodatku zo dňa 26.06.2008 k Zmluve o pripojení č. XXXXXX boli podľa súdu predložených faktúr vyúčtované podnikateľskému subjektu, ktorý podnikal s prideleným IČO: XX XXX XXX.

Uviedol tiež, že odporca dňa 06.10.2008 uzatvoril s navrhovateľom dohodu o zmene v osobe účastníka zmluvy o pripojení s dohodou o prevzatí dlhu ako podnikateľ s obchodným menom U. B. - U., C.: XX XXX XXX.

Odvolateľ má za to, že ak by aj súd nezobral do úvahy skutočnosť, že vzťahy z tejto zmluvy v čase porušenia zmluvných podmienok a odstúpenia navrhovateľa od zmluvy, boli vzťahmi obchodnoprávnymi na základe dohody o zmene v osobe účastníka a hodnotil by túto zmluvu ako spotrebiteľskú, potom v súlade s ustanovením § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka nemohol by dospieť k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vyjadril tiež názor, že z jeho návrhu jednoznačne vyplýva, že v predmetnej právnej veci nie je naplnené ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko tu preukázateľne pri uzatvorení zmluvy ani pri uplatnení zmluvnej pokuty nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán a nemožno tak aplikovať ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluvná pokuta preukázateľne nemá v danej právnej veci sankčnú povahu, ale výslovné reparačnú, resp. ako paušalizovaná náhrada škody a s výslovným preventívnym významom. Zároveň tu nemôže ísť pri zmluvnej pokute o neprimerane vysokú sumu ako sankciu. Teda vzhľadom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka v predmetnej veci, zmluvná pokuta nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše zmluvné podmienky boli individuálne dojednané, a to určito, jasne a zrozumiteľne. Uviedol tiež, že účel zmluvnej pokuty spočíva predovšetkým v hrozbe citeľnej majetkovej sankcie voči dlžníkovi pre prípad, že nesplní svoju povinnosť z hlavného záväzkového vzťahu a tiež v zabezpečení veriteľa proti prípadnej ujme, ktorá by mu nesplnením hlavného záväzku mohla vzniknúť.

Zdôraznil, že dojednanie zmluvnej pokuty ako aj jej výška je zásadne vecou vzájomnej dohody strán, pričom v prejednávanej veci odporca mal možnosť voľby a oboznámil sa s podmienkami ako aj následkami vyplývajúcimi z prípadného porušenia zmluvných podmienok pred uzatvorením zmlúv a dodatku.

Zmluvná pokuta zabezpečovala budúce možné záväzky, na ktoré sa odporca v dodatku k zmluve zaviazal. Hodnota záväzku v čase odstúpenia od zmluvy bola 398,49 eur, pričom uplatnená zmluvná pokuta bola vo výške 331,94 eur.

Odvolateľ ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9 Co 31/2012 zo dňa 19.03.2013, ako aj rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5 Co 16/2010 zo dňa 03.02.2010, kde konajúce súdy v spotrebiteľskom spore okrem iného konštatovali, že primeranosť zmluvnej pokuty je vždy potrebné posudzovať predovšetkým z pohľadu zaistenej povinnosti, pričom účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku.

Odvolanie navrhovateľa smerovalo tiež proti rozhodnutiu prvostupňového súdu v časti náhrady trov konania, kde mal odvolateľ za to, že nakoľko bolo nesprávne rozhodnuté o zmluvnej pokute, súd nesprávne vyhodnotil aj výšku priznanej náhrady trov konania.

Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 26 Cb/24/2012 zo dňa 03.02.2014 zmenil tak, že rozhodne o povinnosti žalovaného zaplatiť navrhovateľovi sumu 810,23 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % z dlžnej čiastky ročne od 21.01.2010 až do zaplatenia a tiež o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy

prvostupňového konania vo výške 186,80 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 90,88 eur k rukám jeho právneho zástupcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O. s. p.. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu navrhovateľom doložených dôkazov a vyvodil z neho správny právny záver, pričom postupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa mal odvolací súd jednoznačne preukázané, že predmetný vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe Zmluvy o pripojení č. XXXXXX zo dňa 23.02.1998 v spojení s Dodatkom zo dňa 26.06.2008 je vzťahom spotrebiteľským podľa § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko ju odporca podpísal ako fyzická osoba podnikateľ.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí nepríjemné podmienky a tak naplniť cieľ čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali.“

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Občiansky zákonník vychádza pri zákaze neprijateľných zmluvných podmienok, že v spotrebiteľských zmluvách často vystupujú nerovné subjekty.

Z dodatku k zmluve o pripojení (ktorý je súčasťou spisu súdu prvého stupňa) z bodu 4 vyplýva, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo bode v 2 alebo v bode 3 tohto dodatku, alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku.

Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a osobitosť právneho úkonu so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľských zmlúv a v neposlednom rade so zreteľom na sankcionované nesplnenie povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

V spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, konkrétne spotrebiteľ. Táto skutočnosť na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, pričom treba konštatovať, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v prípade nesplnenia povinnosti na jeho strane. V prejednávanej veci je možné zmluvnú pokutu považovať za nepríjemnú sankciu aj z hľadiska času, kedy dodávateľ nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy dôjde k ukončeniu zmluvy, napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že navrhovateľ ako dodávateľ si vyhradil v uzatvorenej zmluve aj právo na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinností, na ktorú je súčasne viazaná daná zmluvná pokuta.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v žiadnom prípade nepopiera význam zmluvnej pokuty a ani nie je dojednaná, ale je potrebné v každej konkrétnej veci dbať na skutočný zmysel a cieľ inštitútu zmluvnej pokuty ako inštitútu súkromného práva, zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Navrhovateľ ponúka odporcovi svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie o zmluvnej pokute.

Je zrejmé, že navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako so spotrebiteľom individuálne nedohodol, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok v mnohých zmluvách. Je zrejmé, že navrhovateľ menil len výšku zmluvnej pokuty, pričom spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Vyberal si len balík služieb, dobu viazanosti a konkrétny mobilný telefón.

Navrhovateľ v odvolaní argumentoval tým, že odporca dňa 06.10.2008 uzatvoril s navrhovateľom dohodu o zmene v osobe účastníka zmluvy o pripojení, s dohodou o prevzatí dlhu ako podnikateľ pod obchodným menom U. B. - U., C.: XX XXX XXX.

Uviedol tiež, že zmluvné dojednania o balíku programov, mobilnom telefóne, dobe viazanosti a výške zmluvnej pokuty boli dojednané individuálne.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada, vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce, je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov, prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania, v danom prípade žalovanému, teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena opierajúc sa o pravidlo „idem est non esse aut non probari“ (čo nie je dokázané, neexistuje), nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaateľ však tvrdenia, že išlo o individuálnu dohodu medzi účastníkmi nezdokladoval, pričom v konaní pred súdom prvého stupňa bolo dostatočne preukázané, že navrhovateľ ponúkal svoje služby prostredníctvom štandardnej typovej zmluvy, ktorá bola vopred pripravená a spotrebiteľ zmluvné podmienky nemohol ovplyvniť, pričom výška zmluvnej pokuty ostala v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostal do doby viazanosti.

Rovnako navrhovateľ nepreukázal prevzatie dlhu zo strany podnikateľa U. B. - U., C.: XX XXX XXX. Skutočnosť, že navrhovateľ faktúry za služby vystavoval na subjekt U. B. - U., C.: XX XXX XXX, nepreukazuje uzatvorenie dohody o prevzatí dlhu.

V súvislosti s rozsudkami Krajského súdu v Prešove a v Nitre, na ktoré poukázal, odvolateľ, odvolací Krajský súd v Bratislave uvádza, že nie je viazaný právnym názorom vysloveným iným súdom v inej právnej veci.

Odvolačný súd tiež dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania, keď vychádzal z pomeru úspechu navrhovateľa a odporcu v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26 Cb/24/2012 - 135 zo dňa 03.02.2014 v odvolaní napadnutej časti potvrdil v súlade s ustanovením § 219 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne v priebehu odvolacieho konania nevznikli.

Tento rozsudok bol členmi senátu prijatý pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.